

Moj dida

Moj je dida jedan puno lipi šjor. Voli da mu je kolet dignut jer se tako nosilo u njegovo vrime. Užanca mu je lipa montura i da mu postole blišče. Najdraža mu je čakula s mojom bakom za koju kaže da se uvijek u sve pača i sve zna.

Moj se dida davno ostavija pića i španjuleta. Živi zdravo, za marendu voli izist jaje s feton kruva. Pije kavu bez cukra iz velike čikare. Najglavnije mu je da za obid bude riba, najboje brujet. Apropo didinog zdravog života, baka ne smi zapalit španjulet u kući, ne go mora izać na taracu. Satra ju je sa svojim prohtjevima. Kaže da je više išempjana od njega.

U zadnje vrime nije mu lako. Bidan, opsjednut je koronom i zarazom. Stalno viče da ćemo se svi infetat i odapet. Dišperan je i infišan kad vidi da broj zaraženih reste. Baka mu kaže da je infiša skroz i da više ne gleda šonete. Ona njemu govori da je čimavica, a on njoj da je lajona i tako već četrdeset i nešto godina, uvijek kontra. Nitko im više ne dolazi u vižitu, ne smi se ni nosom primirisat u njihovu kuću bez maske na licu.

Ali kako je pun force, dida ne odustaje da nas, za dišpet koroni, razvozi po treninzima. Zato je u auto metnija ceradu, ka caklo, da ogradi vozača od putnika pa nas vozi ka u taksiju. Mi se cerimo njegovim bazama i guštamo s njim. S njim nema labavo. Isto, na kraju uvijek izvadi takujin i tutne koju kunu u džep.

ZAPORKA: DIDA 50201
RAZRED: 5. razred